

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny

Kierunek:

Teologia

Specjalność:

teologia kapłańska

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Psychologia pastoralna

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok VI, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 4

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

wykład: ks. dr hab. Jan Dziejic, prof. UPJPII;

Koordinator sylabusu:

ks. dr hab. Jan Dziejic, prof. UPJPII

Sylabus dostępny w ramach:

- [Psychologia pastoralna](#) [na kierunku:] [teologia kapłańska](#) (T_ksd), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, VI rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/zo/4ECTS]: ks. dr hab. Jan Dziejic, prof. UPJPII;

Wymagania wstępne:

Zaliczenie zajęć z psychologii ogólnej, rozwojowej i religii.

Cele:

- pokazać jak można wykorzystać psychologię w duszpasterstwie parafialnym
- nauczyć jak stosować psychologię w rozmowie duszpasterskiej w kierownictwie duchowym, w

sytuacjach umierania, śmierci i żałoby

- pokazanie możliwości współpracy między duszpasterzem a psychologiem

Treści kształcenia:

Prezentacja głównych zagadnień psychologicznych, jakie mogą występować w różnych sytuacjach duszpasterskich. Wykład z psychologii pastoralnej koncentruje się wokół następującej problematyki: 1) Założenia psychologii pastoralnej; 2) antropologia pastoralna – teorie: psychodynamiczne, zachowania, humanistyczne, egzystencjalne, kognitywne; 3) Poradnictwo duszpasterskie, 4) Rozmowa duszpasterska, 5) Kierownictwo duchowe, 6) Spowiedź, 7) Choroba i śmierć, 8) Grupa, 9) Zagadnienia zdrowia psychicznego i psychoterapii: osobowość dojrzała, zaburzenia osobowości, charakterystyka wybranych chorób psychicznych, 10) Wybrane zagadnienia higieny ogólnej ważne w pracy duszpasterskiej, 11) Problematyka uzależnień. Wykład z psychologii pastoralnej koncentruje się wokół następującej problematyki: 1) Założenia psychologii pastoralnej; 2) antropologia pastoralna – teorie: psychodynamiczne, zachowania, humanistyczne, egzystencjalne, kognitywne; 3) Poradnictwo duszpasterskie, 4) Rozmowa duszpasterska, 5) Kierownictwo duchowe, 6) Spowiedź, 7) Choroba i śmierć, 8) Grupa, 9) Zagadnienia zdrowia psychicznego i psychoterapii: osobowość dojrzała, zaburzenia osobowości, charakterystyka wybranych chorób psychicznych, 10) Wybrane zagadnienia higieny ogólnej ważne w pracy duszpasterskiej, 11) Problematyka uzależnień.

Efekty kształcenia:

Po zakończeniu kursu student potrafi:

- wykorzystać wiedzę z psychologii ogólnej, rozwojowej, religii, pastoralnej w duszpasterstwie
- ogólnie zdiagnozować osobowość i dostrzec jej zaburzenia
- zastosować nabytą wiedzę do przeprowadzenia rozmowy duszpasterskiej
- zorganizować grupę religijną
- samemu radzić sobie w sytuacjach trudnych

Metody i narzędzia dydaktyczne:

- Wykład
- Prelekcje z psychiatrami
- Praca z książką w oparciu o zadaną lekturę

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Aktywny udział w zajęciach oraz napisanie pracy zaliczeniowej związanej z zagadnieniami szczegółowymi wchodzącymi w skład problematyki omawianymi przez psychologię pastoralną

Lektury podstawowe:

Płużek Z., Psychologia pastoralna, Kraków 1991.

Szentamartoni M. SJ, Psychologia pastoralna, Kraków 1995.

Haslem M, Psychiatria, Poznań 1997.

Luft St. Medycyna pastoralna, Warszawa 2002.

Kroplewski Z, Psychologia pastoralna. Koncepcje i kontrowersje, Szczecin 2011

Lektury uzupełniające:

Bless H., Zarys psychiatrii duszpasterskiej, Warszawa 1980.

Cenciki A. Manenti, Psychologia a formacja, Kraków 2002.

Chlewiński Z. (red.), Wybrane zagadnienia z psychologii pastoralnej, Lublin 1989.

Klissmann M. Pastoral- Psychologie. Ein Lehrbuch, Neukirchen 2004.

Krzysteczko H., Pomoc w dojrzewaniu do miłości, małżeństwa i rodziny, Katowice 2000.

Makselon J. (red.), Poradnictwo psychologiczno-religijne. Teoria i praktyka, Kraków 2001.

Nowak A. J. OFM, Identyfikacja postaw, Lublin 2000.

Nowak A.J. OFM, Psychologia eklezjalna, Lublin 2005.

Rudin J., Psychoterapia i religia, Warszawa 1992.

Uwagi: